

РЕШЕНИЕ

№ 1872

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2901** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл.от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова претенция на Б. П. А. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Агенция „Митници“ за осъждането ѝ за причинените му вреди първоначално заявени като следствие от решение № Р. -5800-82/32-52665 от 20.02.2018г. на Началника на Столична Митница, които вреди са както следва: 11 522,24лв. незаконно удържаното мито за внос на л.а „Тойота С.“, ведно с лихвата от 10% върху тази сума от 07.11.2005г. от 20.02.2018г., както и имуществени вреди представляващи пропуснати ползи от 30 000лв. изразяващи се в неинвестирането на внесената сума от 11 522,24лв. в производството на 976бр. вагинален крем с търговска марка "Т.", всеки един от 7,11 долара или 11,73лв., също се претендират имуществени вреди от 19 250,22 лв. представляващи законната лихва върху главницата от 11 448лв. за периода от 07.11.2005г. до 30.11.2020г., както и се претендират неимуществени вреди от 50 000лв..

С уточнение на исковата претенция от 01.08.2019г. на л.220 касателно основанието за претендираните вреди и е посочено, че това е незаконното действие на митническия служител от Столична Митница на 07.11.2005г. –М. К. Д. да изиска от лицето незабавното плащане на сумата от 11 552,24лв. /1 916лв.мито, 80лв.еко такса, акциз 4 767 и ДДСлв. от 4 685лв./ при оформянето на вноса на л.а. „Тойота С.“. Уточнено е, че размерът на лихвата върху главницата от 11 522,24лв. изчислени на 10% върху тази сума от 07.11.2005г. от 20.02.2018г. – е 17 761,82лв., както и претендира сумата от

19 250,22 лв. представляващи законната лихва върху главницата от 11 448лв. за периода от 07.11.2005г. до 30.11.2020г..

По изложените в исковата молба съображения, както и уточнение на л.103, 220, л.260 и л.317–се моли да се уважи иска. В иска е посочено, че с решение №Р.-5800-82/32-52665 от 20.02.2018г. на Началника на Столична Митница е отказано възстановяване на на платените митни сборове за внесения от САЩ през 2005г. л.а. „Тойота С.“. Твърди се, че от страна на Столична Митница е извършена документна измама в особено големи размери. Ищецът сочи, че е жертва на ядрен тормоз на съветско-руско-украинските тайни служби, третиран с радиоактивни отрови и от 2005г. на лечение в България с постоянно местоживееене тук. Соци се, че с решението началникът на СМ е оказал да възстанови посочената сума, поради което е нанесъл на ищеца описаните имуществени и неимуществени вреди. Твърди се, че л.а. е транспортиран от САЩ до България- пристанище В., където лицето е подало молба за безмитен внос от 01.11.2005г./л.90/. Твърди, че е измамен, тъй като не е уведомен, че молбата трябва да бъде по образец, вместо което служителите са му дали предварително попълнена декларация за внос, която да подпише л.94, поради което е платил сумата от 11 448лв. мито –нареждане на л.93 от 07.11.2005г..С оглед изложеното ищецът моли да се уважи в цялост исковата му молба.

В съдебно заседание –ищецът лично поддържа иска си и моли да се уважи в цялост. Ответната страна Агенция „Митници“ чрез юрк.С. оспорва исковата претенция като неоснователна. Подчертава, че ищецът е внесъл дължимите мита доброволно, няма отменен в тази връзка като незаконосъобразен административен акт, поради което и не може да има причинна връзка с претендираните вреди. В заключение оспорва наличието на фактическия състав за реализирането на отговорността, поради което моли исковата претенция като неоснователна – да се отхвърли. Представя писмени бележки. Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище, ако се отмени решението на Началника на Столична Митница – са се уважат исковете, ако съответно се отхвърли –да се отхвърлят исковите претенции.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ УСТАНОВЯВА СЛЕДНОТО:

Първоначално исковата претенция е счетена за нередовна и с определение №1842 от 20.03.2018г. на л.100 по делото – е оставена без движение с указания ищецът да оформи жалбата си като искова молба вкл. с посочване на надлежен ответник, да посочи дали оспорва решението от 20.02.2018г. на Началника на Столична Митница, както и основанията за това, ако го оспорва.

С първото уточнение на исковата претенция на л.103 се сочи, че „настоящата молба е иск за отмяна на решение №Р.-5800-82/32-52665 от 20.02.2018г. и с искане за възстановяване на незаконно удържаната сума от 11522,24лв.“.Оспорва се извода в решението, че молбата не отговаря на изискванията за безмитен внос. В тази връзка се развиват вече изложените съображения за документна измама. Соци се, че ответник е Столична митница и се поддържа вече заявените искиви претенции срещу същата. Изрично на стр.8 от молбата е формулирана петитумна част освен във връзка с общо трите искиви претенции /три имуществени и една неимуществена/ и за отмяна на решение №Р.-5800-82/32-52665 от 20.02.2018г, с което е прекратено производството по жалба на Б. З. вх.№32-365265 от 28.12.2017г. за възстановяване на сумите..

Предвид последното -с определение №2177 от 03.04.2018г. е отделено производството

по оспорване на решението, което е предмет на образуваното ново дело №3872/18г..

С определение на л.207 -№2480 от 18.04.2018г. производството по делото е спряно до приключване на производството по адм.дело 3872/2018г. на 36 състав на АССГ.

С определение на л.210 -№4524 от 16.7.2018г. по адм.дело №3872/2018г. е отхвърлена жалбата на Б. А. срещу Решение №Р.-580-82/32-52665 от 20.02.2018г., което определение е влязло в сила на 18.10.2018г..

С определение №4827 от 27.06.2019г на настоящия съдия докладчик л.218 /с поправка на ЯФГ с определение от 27.10.2020г. л256./ е възобновено производството по делото и същото е оставено без движение за втори път. Указано е на ищеца да посочи за всяка една от вредите от какво следва -от кое конкретно незаконосъобразно действия на служител на ответника. Даден е пример със сумата от 11 522,24лв. да се посочи кой и на какво основание я е удържал или сам ищецът я е внесъл. За лихвата върху тази сума с начална дата 07.11.2005г. е указано на ищеца да посочи изрично от къде следва, тъй решението от 20.02.2018г. е последващо. Отново във връзка с размера на лихвата -10% от 11 522,24лв. за периода от 07.11.2005г. до 20.02.2018г., предвид неуточнения й размер -е указано на ищеца да посочи конкретна сума. Също относно вредите от 30 000лв. посочени като пропуснатата полза- е указано на страната да посочи как са формирани.

Ищецът е предупреден за последиците от неизпълнение на указанията.

С молба от 15.07.2019г. на стр.220 ищецът е дефинирал лихвата на 17 761,82лв., като е уточнил и основанийето- незаконосъобразно действие на митническия служител М. Д.. е направил уточнение на претенцията за пропуснати ползи от 30 000лв. и е посочил как е формирана. Същата представлява възможността да ивнестира платеното мито от 11 522,24лв. в производството

С протоколно определение от 27.10.2020г. е констатирано, че касателно пропуснатата полза –ищецът не е направил конкретизация, поради което е оставено за трети път производството без движение в посочената част.

С молба от 09.11.2020г. на л.260 ищецът е посочил, че вредата от 11 522,24лв., представлява неинвестирането на внесената сума от 11 522,24лв. в производството на 976бр. вагинален крем с търговска марка „Т.“, всеки един от 7,11 долара или 11,73лв..Направил е и претенция за лихва върху тази сума като е посочил, че претендира 19 250,22 лв. представляващи законната лихва върху главницата от 11 448лв. за периода от 07.11.2005г. до 30.11.2020г..

По делото са представени документи на английски език, без превод на български неотнормирани към спора.

Разпитан е свидетелят Ч. касателно твърдения на ищеца за нанесени му неимуществени вреди.

С оглед всичко изложено СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Относно оспорването на решение №РЗМ -5800-82 /32-52665 от 20.02.2018г. на Началника на Митница С. –същото е било предмет на адм.дело №3872/2018г.. С решението е оставена без разглеждане жалбата-искане на Б. А. вх.№32-365265 от 28.12.2017г. за възстановяване на суми в общ размер на 11 552,24лв., както и е прекратено производството. Прието е, че жалбата е недопустима, защото искането е подадено след изтичане на 3-годишния преклузивен срок по чл.216, ал.2 от ЗМ /отм./, в който лицето има право да иска възстановяване на неправилно определени митни сборове. Също така е допълнено, че не е доказано, че лицето е инвалид, доколкото липсва експерно решение. Обобщено е, че има валидно подадена и приета митническа

декларация, с която е деклариран внос на автомобил от САЩ, поради което митническите служители са постановили вдигане на стоката при заплащане на сумата от общо 11 552,24лв. /1 916лв.мито, 80лв.еко такса, акциз 4 767 и ДДСлв. от 4 685лв./, която е платена доброволно.

При оспорване на това решение с влязло в сила на 18.10.2018г. определение №4524 от 16.07.2018г. по адм.дело №3872 по описа на АССГ за 2018г. -жалбата е отхвърлена като е прието, че ответникът правилно е отказал да разгледа искането на А. по същество, тъй като е извън срока по чл.216, ал.2 от ЗМ /отм./. Определението е оставено в сила с определение №12621 от 18.10.2018г. по адм.дело №11927/2018г. на ВАС , с което в мотивите е допълнено, че този срок е уреден в чл.121, т.1б.“а4 от Регламент 952/2013 /л.217/.

Видно от уточнението на исковата претенция от 01.08.2019г. на л.220 касателно основанието на претендираните вреди- това е незаконното действие на митническия служител от Столична Митница на 07.11.2005г. –М. К. Д. да изиска от лицето незабавното плащане на сумата от 11 552,24лв. /1 916лв.мито, 80лв.еко такса, акциз 4 767 и ДДСлв. от 4 685лв./ при оформянето на вноса на л.а. „Тойота С.“.

Следва да се има предвид, че в производството по чл.203 от АПК незаконосъобразността на посоченото действие подлежи на установяване в производството по претендиране на вредите. На ищеца е указана доказателствената тежест като от разпита на свидетеля В. Ч. –л.306- се устанавят негативните преживявания на лицето с оглед на факта, че е следвало да плати посочената сума, което го е затруднило. Не се установява конкретното незаконосъобразно действие респ. поведение на митническия служител Д.. Сумата е платена доброволно с банков превод /л.93 и л.236/ още същия ден въз основа на подписаната декларация за внос от ищеца на л.21 от 07.11.2005г.. В действителност на 01.11.2005г. има собственооръчно написана молба на л.23 от ищеца за безмитен внос, но без твърдения, че се касае за лице с увреждания /сочи се единствено като причина за завръщането в страната необходимост от лечение/ и без да са представят доказателства за група инвалидност /заб. по делото е посочено, че има инвалидност определена в САЩ, но не се представят доказателства/. По тази молба няма данни да има произнасяне до 07.11.2005г., когато лицето е подало митническата декларация за внос, в която са определени и дължимите суми от общо 11 446,12лв.. Върху тази декларация е положен печата и подписа на митническия инспектор Д. за одобрение и разрешаване вдигането на стоката. Следователно –не се доказва, че митническият служител Д. е извършил конкретно незаконосъобразно административно действие. Видно от разпита на свидетеля Ч. –същият е придружавал А. в митницата, но изнася данни, че лицето не е било съгласно с определената сума, без да сочи конкретно поведение от страна на служителя Д. вкл. измамливи или подвеждащи действия. Изрично подчертава, че документално не е запознат със случая.

Следва да се има предвид, че по делото няма данни, че до м.03.2017г. А. не е възразил по отношение на платената сума. На 23.03.2017г. по делото на л.15 е налична молба, с която последният обективира искането си за възстановяване на сумата. В същата молба твърди, че многократно е искал възстановяване, но е имало мълчалив отказ от митническата администрация. Конкретно твърди, че през 2016г. му е отказано, но по делото няма данни за каквито и да е откази след 2005г., освен изричния отказ да се разгледа искането му за възстановяване с решение №РЗМ -5800-82 /32-52665 от 20.02.2018г. на Началника на Митница С.. Този отказ обаче не е основание за търсене

на вредите, както и не е отменен.

Следователно – вредите се претендират от действие, което не е установено да е незаконосъобразно, не е и административно, доколкото се навеждат доводи, че е престъпно такова /принуда и заплаха от длъжностно лице/, а няма съответното установяване с надлежен акт. Т.нар. “вреди“ представляват внесена сума доброволно от ищеца на 07.11.2005г., на основание подадена от него митническа декларация. С оглед изложеното липсва и причинна връзка, както и търсенето на вреди след изтичане на общия 5-годишен даностен срок / всяка претенция след 07.11.2010г. /- е самостоятелно основание за отхвърлянето на иска.

В заключение – за да се уважи исковата претенция на ищеца по чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ –трябва същият при условията на пълно доказване да установи направените твърдения, че митническият служител М. Д. от бившата Столична Митница на 07.11.2005г. е извършил незаконосъобразно административно действие, от което са произтекли преки и непосредствени вреди за ищеца. Не се доказва не само твърдението за заплаха и принуда, но и за неправилно определени митни сборове. Спорът по последния въпрос не може да бъде предмет по настоящето дело, тъй като е бил предмет на друго производство /адм.дело 3872/2018г. и е завършил с обжалваното и потвърдено решение №РЗМ -5800-82 /32-52665 от 20.02.2018г. на Началника на Митница С., което е стабилен административен акт и следва да се зачете.

Следователно исковите претенции в цялост са неоснователни, ведно с претенцията за лихва, поради което следва да се отхвърлят като недоказани.

Предвид изхода от спора и претенцията на ответника –трябва на същия да се присъди минимален размер на юрк.възнаграждение по чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 100лв..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на Б. П. А. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Агенция „Митници“ за осъждането ѝ за причинените му вреди следствие от незаконосъобразното действие на 07.11.2005г. на митническият служител М. Д. от Столична Митница, които вреди са, както следва:

имуществени вреди -платената сума от 11 522,24лв. за внос на л.а „Тойота С.“ по митническа декларация от 07.11.2005г.;

имуществени вреди -сумата от 17 761,82лв. представляващи лихва върху главницата от 11 522,24лв. от 10% за периода от 07.11.2005г. до 20.02.2018г.,

имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи от 30 000лв. изразяващи се в неинвестирането на удържаните 11 522,24лв. в производството на 976бр.вагинален крем с търговска марка "Т.", всеки един от 7,11 долара или 11,73лв.,

имуществени вреди от 19 250,22 лв. представляващи законната лихва върху главницата от 11 448лв. за периода от 07.11.2005г. до 30.11.2020г..

неимуществени вреди от 50 000лв. за претърпяните болки и страдания.

ОСЪЖДА Б. П. А. ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция Митници - 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ, подадена в 14 дневен срок от съобщаването ѝ. Преписи на страните.

Съдия:

